

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/137/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414217963
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1414217963.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Michaely Královej, vo veci starostlivosti o maloleté deti E.: E., nar. XX.XX.XXXX, E., nar. XX.XX.XXXX a R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka O.. R. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, T. a otec O.. C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, T., zastúpený: JUDr. Jana Hreňová, advokátka, so sídlom Koreničova 2, 811 03 Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava IV, so sídlom Hanulova 9/A, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 11.04.2022, č.k. 13P/327/2014-2910, jednomyselne, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.03.2022, ktorým sa v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode domáhal uložiť na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 13P/327/2014, povinnosť prispievať na výživu maloletého E. sumou 250 eur mesačne, na výživu maloletej E. sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletého R. sumou 150 eur mesačne, počínajúc dňom právoplatnosti uznesenia, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods.1, § 366 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), § 324 ods.1, § 325 ods. 1, § 329 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), keď po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadrením matky ako aj listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise dospel k záveru, že v súčasnosti nie sú dané podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v znížení výšky výživného na maloleté deti zo súhrnnej výšky 1 200 eur mesačne, určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/80/2015-427, zo dňa 21.02.2018 na súhrnnú výšku výživného 600 eur mesačne. Konštatoval, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 13P/327/2014, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, súd rozsudkom č.k. 13P/327/2014-2038, zo dňa 03.03.2020, okrem iného uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého E. sumou 250 eur mesačne, na výživu maloletej E. sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletého R. sumou 150 eur mesačne, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. O odvolaní matky zo dňa 03.03.2020 proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave, uznesením, č.k. 11CoP/374/2020-2804, zo dňa 30.11.2021 tak, že napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas

po rozvode manželstva je naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/80/2015-427, zo dňa 21.02.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/292/2018-570, zo dňa 11.12.2018. Aktuálne je tak v zmysle predmetného rozhodnutia vyživovacia povinnosť otca na maloletého E. určená sumou 500 eur mesačne, na maloletú E. sumou 400 eur mesačne a na maloletého R. sumou 300 eur mesačne. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že úprava pomerov účastníkov neodkladným opatrením vo veci vyživovacej povinnosti je namieste len vtedy, ak by bola výživa maloletých detí ohrozená, čo v tomto prípade preukázané nebolo. Podľa názoru súdu otec neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nakoľko v návrhu nepreukázal jeho majetkové možnosti v takom rozsahu, aby mal súd za preukázanú nemožnosť plnenia jeho vyživovacej povinnosti v aktuálne stanovenej výške. Navyiac, zníženie výšky výživného na maloleté deti bez vykonania bližšieho dokazovania o potrebných nákladoch na ich vývoj, by nebolo v záujme maloletých detí, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu do veciach maloletých detí. Na základe uvedeného konštatoval, že keďže výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, je nevyhnutné vo veci vykonať podrobné dokazovanie, na základe ktorého súd rozhodne o výške výživného na maloleté deti tak, aby to nepoškodzovalo ich záujem s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Podrobné dokazovanie týkajúce sa majetkových a zárobkových pomerov rodičov, ako aj ich životnej úrovne, bude súd vykonávať v konaní vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, nakoľko toto rozhodnutie vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie, na ktoré nie je pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vytvorený dostatočný priestor. Až na základe tohto dokazovania bude možné určiť aká výška výživného na maloleté deti je primeraná schopnostiam a možnostiam rodičov a zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí. Keďže súd môže nariadiť neodkladným opatrením platiť výživné na maloleté deti iba v nevyhnutnej miere, čo je aktuálne na základe predmetného rozhodnutia tunajšieho súdu splnené, súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a jeho návrhu vyhovel. Uviedol, že návrh odôvodnil tým, že sa aktuálne nachádza v stave právnej neistoty, keď na jednej strane vďaka rozhodovaniu súdov nie je stále rozhodnuté o úprave pomerov k deťom na čas po rozvode, čiže neexistuje žiadna úprava rodičovských práv a povinností k deťom na čas po rozvode, ktorá by sa týkala výživného a na strane druhej, je voči nemu vedené exekučné konanie na údajné neplnenie vyživovacej povinnosti voči deťom, na základe rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Podané neodkladné opatrenie odôvodnil tým, že jeho právna istota a právne postavenie je ohrozené tým, že nie je jednoznačné, akou úpravou sa aktuálne riadi jeho vyživovacia povinnosť voči deťom. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že súd sa ani nesnažil zaoberať tým, čo uviedol v návrhu a bez ďalšieho prevzal znova a zas argumentáciu bývalej manželky a vôbec sa neobťažoval odpovedať na právny problém, ktorý bol v neodkladnom opatrení popísaný a kvôli ktorému otec považuje jeho právne postavenie za skutočne neisté a nejasné. Skutočnosť, že odvolací súd zrušil rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, podľa otca nespôsobuje automatické obnovenie účinkov rozhodnutia, ktorým bolo čiastočne rozhodnuté o právach a povinnostiach rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Záver uvedený v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, „že vydaním tohto rozhodnutia vzniká stav, kedy je (až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva) naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.02.2018, č.k. 25P/80/2015-427, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.12.2018, č.k. 11CoP/292/2018-570, nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení. Rozhodovacia prax súdov dlhodobo pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spolujitia rodičmi maloletého (viď R 31/1968 a R 8/1982). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2010, sp. zn. 3 Cdo 306/2009). Je faktom, že aktuálne konanie a rozhodovanie súdu prvej inštancie ohľadne výživného na maloleté deti

sa bude týkať iba výživného na maloleté deti na čas po rozvoze manželstva, pričom otec nemá žiadnu možnosť riešiť zmenu rozhodnutia OS Bratislava IV, č.k. 25P/80/2015-427, zo dňa 21.02.2018, ktorým bolo v roku 2018 určené výživné na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva, a to napriek tomu, že od vtedy sa výrazne zmenili pomery na strane všetkých zúčastnených. Okresný súd Bratislava IV, následne venoval značnú energiu a čas na vyhodnotenie situácie a skúmanie dostupných dôkazov v konaní 13P/327/2014, na základe ktorých dospel k poslednému rozsudku 13P/327/2014 -2038, a to aj v časti, ktorá sa týka výšky výživného. Otec mal za to, že v prípade, ak súd nemá reálne zistené majetkové a zárobkové pomery rodičov, je potrebné rozhodnúť o výživnom na maloleté deti v nevyhnutnej miere, pričom - ak bude potrebné - bude v konaní vo veci samej následne zisťovať všetky potrebné skutočnosti, ktoré zohľadní pri určení výživného na čas po rozvoze manželstva.

4. Matka vo vyjadrení sa k odvolaniu navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť, pretože tento rozhodol mimoriadne zodpovedne s najvyšším záujmom o maloleté deti, ktoré sa nevedia užiť samé a sú bytostne závislé na výživnom otca, ktorý nikdy dobrovoľne vyživovaciu povinnosť neplnil primerane k potrebám detí a k výške jeho mesačnej mzdy predstavujúcej sumu cca 4 200 eur netto. Otec v odvolaní uvádza len vlastné, a teda osobné záujmy, poškodenie jeho právneho postavenia, čo preukazuje charakterové vlastnosti otca, ktorý sa už 7 a pol roka o deti nestará a je mu ľahostajné, či majú jeho deti čo jesť, čím sa zaoberá a či majú finančné krytie na školské povinnosti a mimoškolské aktivity. Matka poukázala na právoplatné rozhodnutie v č.k. 25P/80/2014 z roku 2017, ktorým súd určil výživné otca v súhrnnej sume 1 200 eur, v ktorom nie je uvedené, že rozhodol len na čas do rozvodu. Od právoplatného rozhodnutia nenadobudlo žiadne iné súdne rozhodnutie právoplatnosť a v právnom štáte platí, že účinné a vykonateľné je posledné súdne právoplatné rozhodnutie.

5. Kolízny opatrovník a Okresná prokuratúra Bratislava IV sa k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolaniu otca (§ 329 ods.1 C.s.p.) písomne nevyjadřili.

6. Otec sa v následnom podaní z 30.05.2022 ohradil voči tvrdeniam matky, podľa ktorých nikdy neplnil vyživovaciu povinnosť voči deťom a predložil tabuľkový prehľad jeho financovania platieb spojených s užívaním bytu, v ktorom matka a deti bývajú, spoločných záväzkov manželov, školské a mimoškolské náklady detí a výživné na deti za obdobie od 1/2015 do 3/2018. Od 4/2018 do rozhodnutia vo veci rozvodu manželstva účastníkov konania riadne hradil určené výživné v celkovej sume 1 200 eur mesačne, pričom určité obdobie hradil aj výživné na manželku vo výške 250 eur mesačne. Po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým boli zrušené výroky týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze, otec v mesiacoch december 2021 a január 2022 stále uhrádzal výživné na deti vo výške 600 eur mesačne, následne (vzhľadom na to, že bolo začaté exekučné konanie, na základe podnetu matky a na základe neúčinného rozhodnutia) musel uhrádzať výživné vo výške 1200 eur. Napriek tomu má zablokované účty a naďalej sa realizujú zrážky zo mzdy a matka vôbec neinformuje exekútorku, že otec výživné uhrádza v ňu požadovanej výške, táto situácia reálne ohrozuje otcovo základné ekonomické fungovanie a už niekoľko mesiacov trvá stav, kedy matka zneužíva pomalosť súdneho systému a jeho nejednoznačné rozhodnutia. Tým, že sa rozhodnutie o úprave práv a povinností na čas do rozvodu (25P/80/2015) stalo po právoplatnosti výroku o rozvoze neúčinné v časti výživného, a zároveň rozsudok o rozvoze a úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze (13P/327/2014), je v časti úpravy práv a povinností k maloletým deťom zrušený, nie je reálne možné postupovať pri úhrade výživného z rozhodnutia, ktoré stratilo svoje účinky. Otec uviedol, že ním navrhované výživné je určené v nevyhnutnej miere, s prihliadnutím na skutočnosť, že medzičasom sama matka potvrdila, že pracuje (oproti stavu v čase rozhodnutia o rozvoze má príjem a súd prvej inštancie bude po vykonanom dokazovaní opätovne rozhodovať o celkovej úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze, čiže aj o výživnom na základe reálne zisteného skutkového stavu). Aktuálne nikto nepozná príjmové pomery matky a ani odôvodnené potreby detí, ktoré matka celé roky vôbec nepreukazuje do súdneho spisu a iba fabuluje údajne a ničím nepreukázané potreby detí a odvoláva sa na príjem otca a potrebu rovnakej životnej úrovne otca a maloletých detí. Otec zdôraznil, že neodkladným opatrením je možné upraviť pomery za predpokladu, že je potrebné bezodkladne riešiť danú situáciu, ak existuje naliehavosť na promptnom riešení a ak účel nemožno dosiahnuť inak. V tomto prípade si situácia vyžaduje upraviť pomery prostredníctvom neodkladného opatrenia, nakoľko nie je žiadnym súdnym rozhodnutím určená výška výživného na maloleté deti a je zrejme, že medzi účastníkmi konania k akejkoľvek dohode nedôjde.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a vo vzťahu k odvolaniu otca dospel k nasledujúcim záverom .

8. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 366 C.m.p. neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

10. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Vo vzťahu k posudzovanému rozhodnutiu zdôrazňuje, že cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

14. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy.

15. Pokiaľ ide o určenie výživného neodkladným opatrením podľa § 366 C.m.p., takúto povinnosť je možné uložiť rodičovi, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní v primeranom rozsahu, alebo ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená; povinnosť platiť výživné je možné nariadiť len v nevyhnutnej miere tak, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z

pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon o rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery, ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Súčasťou toho, že výživné sa určuje len v nevyhnutnej miere je aj to, že počiatkom plnenia vyživovacej povinnosti je deň vydania rozhodnutia o neodkladnom opatrení, čo v danej veci správne pri rozhodovaní zohľadnil súd prvej inštancie.

16. Hore uvedené obsahové a pojmové náležitosti neodkladného opatrenia v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti a zákonné predpoklady pre jeho nariadenie, odvolací súd zdôrazňuje v nadväznosti na skutočnosť, že posudzovaný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný práve v takomto konaní. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Bratislava IV konal o pomeroch maloletých detí v dvoch súbežne prebiehajúcich konaniach, s rovnakým okruhom účastníkov konania, ktoré nemali totožný predmet konania.

17. V konaní vedenom pod sp.zn. 25P/80/2015, o návrhoch rodičov rozhodol právoplatným rozsudkom zo dňa 21.02.2018, č.k. 25P/80/2015-427, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.12.2018, č.k. 11CoP/292/2018-570 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (§ 36 Zákona o rodine) tak, že maloleté deti Markové zveril do osobnej starostlivosti matke, právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok zveril obom rodičom, otcovi uložil povinnosť od 01.09.2017 prispievať na výživu maloletého E.a, nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 500 eur mesačne, na výživu maloletej E. E., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 400 eur mesačne a na výživu maloletého R. E., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 300 eur mesačne, zročné výživné za obdobie od 01.09.2017 do 28.02.2018 na maloletého E. vo výške 1 760 eur, na maloletú E. vo výške 1 360 eur a na maloletého R. vo výške 960 eur uložil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletých detí, rodičom maloletých detí, ako aj maloletým deťom uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo Výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie, v Bratislave na B. XX, v trvaní 12 mesiacov v rozsahu aspoň 40 hodín, od právoplatnosti tohto výroku, vo zvyšku návrh matky zamietol, návrh otca zamietol a rozhodnutím zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/230/2017-123, zo dňa 25.10.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/566/2017-220, zo dňa 15.12.2017. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

18. V konaní vedenom pod sp.zn. 13P/327/2014 Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 03.03.2020, č.k. 13P/327/2014-2038 rozviedol manželstvo O.. R. E., rodenej H., nar. XX.XX.XXXX v T. a O.. C. E., nar. XX.XX.XXXX v H., uzavreté dňa XX.XX.XXXX na Matričnom úrade v C. F. R., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu C. F. R., vo zväzku X, ročník XXXX, strana XX, por. č. XX, na čas po rozvode zveril maloleté deti E. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že v starostlivosti matky budú každý párnny týždeň v mesiaci od piatka od 16.00 hod. do nasledujúceho piatka do 16.00 hod. a v starostlivosti otca budú každý nepárny týždeň v mesiaci od piatka od 16.00 hod. do nasledujúceho piatka do 16.00 hod. tak, že si rodičia v uvedený deň a hodinu maloleté deti odovzdajú a preberú pred bytom toho rodiča, ktorému striedavá osobná starostlivosť končí, deklaroval, že obidvaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého E. sumou 250 eur mesačne, na výživu maloletej E. sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletého R. sumou 150 eur mesačne, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, manželke uložil povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v sume 1 253,09 eur na účet konajúceho súdu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, manželovi uložil povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v sume 388,77 eur na účet konajúceho súdu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozsudok vo výroku o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2020 a vo výrokoch o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva a v závislých výrokoch o trovách štátu a trovách konania, bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2021, č.k. 11CoP/374/2020 - 2804 zrušený a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie doposiaľ o zostávajúcom predmete konania nerozhodol.

19. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že konanie o rozvod manželstva (ktoré je návrhovým konaním), je zo zákona spojené s konaním o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode (§ 100 C.m.p.), ktoré je svojim charakterom konaním vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Súd konajúci o rozvode manželstva rozhoduje zásadne len o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode a žiadnu povinnosť súvisiacu s úpravou výkonu rodičovských

práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode nemôže upraviť inak než v nadväznosti na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva, celá úprava výkonu rodičovských práv a povinností (so samostatným skutkovým základom) smeruje len do času, ktorý nastane po právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode a až nadobudnutím právoplatnosti týchto výrokov, zaniká účinnosť právoplatnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine (t.j. na čas do rozvodu manželstva). Uvedené znamená, že v posudzovanej veci je (až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva) naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 21.02.2018, č.k. 25P/80/2015-427, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.12.2018, č.k. 11CoP/292/2018-570.

20. Vychádzajúc z tejto premisy sa odvolací súd plne zhoduje s úvahou súdu prvej inštancie prezentovanú v ods. 10,11 napadnutého rozhodnutia o bezzákladovosti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti v návrhu neosvedčil zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 C.m.p. a z obsahu spisu v danom štádiu konania takéto zistenia ani nevyplývajú.

21. Za nedôvodnú posúdil námietku otca o tom, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia určujúceho výšku výživného v nevyhnutnej miere, vyplýva zo stavu právneho vákuua, v ktorom sa výkon práv a povinností rodičov k maloletým deťom po nadobudnutí právoplatnosti výroku o rozvode manželstva nachádza a z dôvodu ohrozenia právnej istoty a právneho postavenia otca tým, že nie je jednoznačné, akou úpravou sa aktuálne riadi vyživovacia povinnosť otca voči deťom. Plne akceptuje odkaz otca na staršie rozhodnutia súdov, zaoberajúce sa (v danom čase) vzájomným vzťahom rozhodnutí vydaných v konaní podľa § 36 Zákona o rodine a rozhodnutí vydaných v konaní o rozvod manželstva, ktoré je zo zákona spojené s konaním o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva (R 31/1968 a R 8/1982, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2010, sp. zn. 3 Cdo 306/2009). Dáva mu však do pozornosti posun v posúdení tejto právnej otázky rešpektujúcej cieľ, aby pri aplikovaní koncepcie úpravy rodičovských práv a povinností bol sledovaný najlepší záujem maloletých, resp. aby v prípade sporov medzi rodičmi boli práva a povinnosti detí objektívne chránené po celý čas konania (pred i po rozvode), v nadväznosti na ktorú všeobecné súdy rešpektujú, že úprava obsiahnutá v rozsudku poručenského súdu v konaní podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine, stratí účinnosť právoplatnosťou výrokov týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode (Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 271/2019-41, zo dňa 23.01.2020). Odvolací súd má za to, že zánik účinnosti úpravy prijatej v rozhodnutí súdu podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine, nemožno viazať na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva, keďže výrok o rozvode manželstva a výrok o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode majú samostatný skutkový základ, v opravnom konaní sa preskúmavajú samostatne, takže nemožno vyvodit', že by museli nadobudnúť právoplatnosť súčasne (R 40/1965).

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie končí (§ 2 ods.1 , § 58 C.m.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).